

«Το ταξίδι προς τις ΗΠΑ ήταν εξαιρετικά επώδυνο για τους περισσότερους μετανάστες, γιατί οι συνθήκες στην τρίτη θέση, ουσιαστικά στα αμπάρια των πλοίων, ήταν άθλιες. Οι περισσότερες ατμοπλοϊκές εταιρίες αγνοούσαν επιδεικτικά την αμερικανική νομοθεσία του 1882, που αποσκοπούσε στην προστασία των επιβατών. Οι μετανάστες ταξίδευαν στοιβαγμένοι σε κλειστούς, ανθυγιεινούς χώρους με πολύ κακή διατροφή. Τη δεκαετία του 1890, το ταξίδι διαρκούσε πάνω από τρεις εβδομάδες, με πολλούς ενδιάμεσους σταθμούς, συχνά και σιδηροδρομικό ταξίδι από τη Μασσαλία ως τη Χάβρη. Το 1902 εγκαινιάστηκε το πρώτο δρομολόγιο απευθείας από την Πάτρα στις ΗΠΑ, με πλοία που ξεκινούσαν από τον Πειραιά, έκαναν το γύρο της Πελοποννήσου, παίρνοντας επιβάτες από το Γύθειο, την Καλαμάτα και το Κατάκολο και μετά έφευγαν από την Πάτρα για το υπερπόντιο ταξίδι, που διαρκούσε περίπου δεκαοκτώ ημέρες. Το πρώτο υπερωκεάνιο ελληνικής ιδιοκτησίας που μετέφερε μετανάστες στις ΗΠΑ ήταν το "Μωραΐτης", που έκανε το παρθενικό του υπερατλαντικό ταξίδι τον Ιούνιο του 1907.»

Κιτρόεφ Α., (2003). Η νέα διασπορά: Η μετανάστευση στις ΗΠΑ. Στο Παναγιωτόπουλος Β. (επιμ.), *Ιστορία του Νέου Ελληνισμού*, τ.5, σ.367-368. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.